

Demokratik İşçi Derneği'nde 26 Eylül Referandumunu tartışıldı. İşsizlik sigortasında yapılan hak gasplarına Hayır (NEİN) diyelim!

26 Eylül'de İsviçre'de' ki halk oylamasının maddeleri ve getirdiği değişiklikler Baselland UNIA Sendika sekreteri ve bölge Milletvekili Bruno Baumann ile 29 Ağustos'ta Längstr.14. 4133 Pratteln'deki BDID Demokratik İşçi Derneği (Basel/Baselland Çevresi) lokalinde yapılan toplantıda tartışıldı.

Baselland kantonunda 26 Eylül'de oylanacak diğer konularda (maddeler)ayrı ayrı açıklanıp tartışıldı. Bunlarda Birincisi Petrol yerine yenilenebilir Alternatif enerjiye geçilmesi bunlardan Güneş enerjisi, Rüzgar enerjisi ve Su enerjilerine yatırım ve ağırlık verilmesi gereken yasal düzenlemelerin

edilmesini, Mecburi eğitim çağı uygulamasına Baselland'ın katılması, Engelli öğrencilerin eğitimi ilgili yasa önerisinin kabul edilmesi, ve Kuzey batı İsviçre kantonlarının

eğitim alanında uyum birliğinin sağlanması gibi kendi içinde epey karışık ve çok maddesi olan Eğitim yasasına 'evet' denmesi çağırısı yapıldı. **İşsizlik Sigortası (Arbeitslosenversicherung) Kuşa Cevriliyor** Bunlardan üçüncüsü ve en önemlisi de İsviçre çapında İşsizlik sigortasında yapılan değişikliklerle çalışanların emeklerine büyük bir saldırı ve sermayeye de aynı oranda büyük kıyaklıklar sağlanmaktadır. Geniş olarak tartışılan bu değişikliğin çalışanlara nasıl yansıtacağı ve en çok bundan etkilenen yabancıların daha ağır sorunlarla yüz yüze geleceğinin örnekleri verildi. Çalışanların işsizlik sigorta primleri artırılırken ama işsiz kaldığında da bundan faydalanması daha da zorlaştırılıp ödeme-

yapılmasına evet oylarının verilmesi çağırısı yapıldı. İkincisi Eğitim yasasında yapılacak değişikliklerin içeriği ve getireceği yenilikler. Yapılacak değişikliklerde kantonlar arası eğitim sistemindeki ayrı ayrı yasaların birbirine uyumun sağlanması, Mecburi eğitim çağı uygulamasına Baselland'ın katılması, Engelli öğrencilerin eğitimi ilgili yasa önerisinin kabul edilmesi, ve Kuzey batı İsviçre kantonlarının

ler azaltılıyor, işsizlik sigortasında kart basma süreleri kısaltılıp, işten atılan işsizler suçluymuş gibi adeta cezalandırılmak istenmektedir. Bu güne kadar kart basmaya başlayan bir işçinin, ilk maaşından kesilen beş gün (buna wartetag deniyor) bu yeni uygulama ile 10 güne çıkarılıyor ve bu da yani ayda ortalama 20 gün kart basma süresi düşünülürken yarım maaşa denk gelmektedir. Hak gaspları bununla da bitmiyor, eğer işsiz kalan bir çalışan, işveren tarafından işsiz kalmasına kendisi sebep oldu derse ve çalışan bunun aksisini kanıtlayamazsa kesilen gün sayısı 40 güne kadar kesilecektir. Bu da yani işsiz kalanın iki ay maaşsız kalması demektir. Kart basma sürelerinin kısaltılması ve bu süre içinde iş bulamayanların sosyale başvurması burdan geçinmesi gündeme gelecek ve sosyale geçinen yabancıların, oturumlarının iptali ve sınır dışıların önü acılımsız olacak. 55 yaş üstünde olanların kart süreleri 520 günden 400 güne düşürülüyor. 55 yaş altı olanları kart süreleri 400 günden 260 güne düşürülüyor. Uzun süre hastalık, doğum, kaza, veya meslek eğitiminden dolayı çalışmayanların kart süreleri 260 günden 90 güne düşürülüyor. 25 yaş altı ve cocuksuz gençlerde yalnız 200 gün kart basabilecekler. Buna benzer çalışanlara çok yönlü saldırılar içeren yeni yasaya hep birlikte HAYIR diyelim herkesi bu konuda bilgilendirip HAYIR demelerini sağlayalım 26 september de (26 Eylül 'de) sandıkta hayır çıkmazsa 1 ocak 2011' de yukarıda yazılan hak gaspları uygulanmaya başlayacak.

(BL/BS. Hayri Akkız)

İHSAN ÇARALAN

Türkiye'nin en çok barışa ihtiyacı var!

Bugün 1 Eylül Dünya Barış Günü!

2. Dünya Savaşı'ndan sonra, Hitler ordularının Polonya'ya saldırması ve büyük savaşın başlangıç tarihi olan 1 Eylül'ü Dünya Barış Günü ilan edenlerin dileği, insanlığın barış günü gibi bir güne ihtiyacının kalmasıydı! Çünkü istiyorlardı ki; bir daha savaşlar, insanların insanları katlettiği bir dünya olmasın! Ve onun için de en büyük savaşın başlangıç tarihini, 1 Eylül gününü, "Dünya Barış Günü" ilan etmişlerdi. Ama o günden bugüne yarım yüzyılı geçen süre içinde belki 2. Dünya Savaşı gibi topyekun bir savaş olmadı; ama emperyalistler ve her ülkeden gerici güç odakları kendi çıkarları ve egemenliklerinin sür git devamı için dünyayı kana bulamaya devam ettiler. Tabii ki yeri geldiğinde ülkeleri işgal etme, onları kendi çıkarlarının gereği olarak bölüp yönetmeyi de ihmal etmeden. 2010 Dünya Barış Günü etkinliklerinin yapıldığı günlerde Türkiye, her halde dünyada barışa en çok ihtiyacı olan ülkelerin en başındaki birkaç ülkeden biridir. Ve yaşananlar göstermektedir ki; Türkiye'de barışı tehdit eden "dış bir güç" değil, doğrudan ülkeyi yönetmekte olan güç odaklarıdır. Ve ülkede iç barışın kurulması; bir yandan ülkenin, "tek bayrak, tek dil, tek millet, tek devlet"le formüle edilen statükosunun kutsallaştırılıp dayatılması, Kürtlerin kendi kaderlerini tayin haklarının yok sayılması, öte yandan da "bölücülük" ve "terörizme karşı mücadele" iddiasıyla önlenmektedir. Bugüne gelirken, muhtemelen önümüzdeki günlerde de daha uzunca bir zaman, Kürt-Türk kardeşliğinin nasıl korunup geliştirileceği, Kürtlerin haklarının tanınmasıyla "yurtta barış"ın nasıl sağlanabileceği Türkiye'nin en önemli sorunu olmaya devam edecektir. Çünkü ülkeyi yöneten güçler, en başta da AKP Hükümeti, sıkıştığında, Kürtlerin haklarından, Kürt sorunu-

nun ülkenin en önemli sorunu olduğundan söz etmekte ama biraz rahatlayınca ya da milliyetçi odaklar tarafından sıkıştırıldığında, soluğu milliyetçi ve şoven güçlerin safında almaktadır.

Referandum sürecini de AKP Hükümeti; Kürtlerle barışmak, çeyrek yüzyıllık iç çatışmaya son vermek, Kürt sorununun barışçı çözümü için adım atmak için değerlendirmek yerine Kürt siyasi güçlerini hedefe koymuş; adeta savaşı sürdürmekten yana olduğunu ilan etmenin vesilesi olarak kullanmaktadır.

2011'deki seçim stratejisini de Kürtlerin direnen odaklarının tasfiyesi, böylece Kürt emekçilerinin desteğini kendi yedeklerine alma üstüne kuran AKP ve Erdoğan, elindeki devlet imkânlarını da Türk-Kürt kardeşliğini önlemenin aleti olarak kullanmaktadırlar.

Sadece Kürtlerle değil; ezilen bir mezhep olarak Aleviliğin ezilmişliğini de istismar eden Erdoğan ve hükümeti, "Alevi çalıştayları" düzenleyip Alevileri yedeklemeye çalışmıştır ama Alevileri rüşvetle kandıramıyca gerçek yüzünü göstermiştir. Pervasızlığını, yargıyı, "Alevilerin işgalinde bir devlet kurumu" göstererek, "Artık Alevi dedelerinden icazet almadan yargıya atama yapılacak" diye seçim meydanlarından haykırarak sürdürmüş; Aleviliği ve dedeliği devletin ve AKP'nin hedefine koymuştur.

Emekçi sınıflar ve onların haklarıyla hem tarihsel hem de sınıfsal karşıtlık içinde bulunan AKP ve öteki egemen güç odakları elbette sınıf savaşını da amansız bir biçimde sürdürmekte; hak arayan işçiyi, kamu emekçisini "yan gelip yatarak ücret isteyen", "yetimin hakkına göz diken" bir kategori olarak ilan etmektedir.

Yani Dünya Barış Günü değerleri açısından 2010 Türkiye'si elbette ki, barışa en çok ihtiyacı olan ama aynı zamanda ülkeyi yönetenlerin Kürde, Aleviye, emek ve demokrasi güçlerine savaş ilan ettiği bir ülkedir. Onun için Türkiye'nin barışa çok ve acilen ihtiyacı vardır! Ama aynı nedenle de barış düşmanlarına karşı savaşmaya, mücadeleye ihtiyacı vardır Türkiye'nin!

Çünkü barış, kazanılması gereken bir şeydir ve barış ve insanlık düşmanlarına, dünyayı savaş girdabına çeken uluslararası ve "ulusal" tekellere, sermaye güçlerine karşı mücadele içinde kazanılacaktır!

(Evrensel Gazetesi'nden)